

A SORSOM ŐRIZŐI.

Kezemből elperég az élet,
felejttem már ezüst zenédet
csodák világa: szépség,
az ifjúság láng-íze halkul
és minden nap: keserves alku,
izekre lassan tép szét.

Hová sodortok röpke évek?
széthullok, mint az oldott kéve,
jaj! őszi szél sivít,
siessetek, kik látni vágytok,
már les reám az őszi átok,
könyörtelen s irigy.

Felhőbe, ködbe vész a sorsom,
a csúcsra tűzöm büszke, zordon
zászlómat s meghalok,
őrizzetek szivek, szerelmek
s ti emlékek, kiket teremnek
a rímek és dalok.

(Budapest.)

KOMJÁTHY ALADÁR.
